

МЕЛІТОПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

Природничо-географічний факультет

Кафедра теорії і методики фізичного виховання та спортивних дисциплін

ДИПЛОМНА РОБОТА

на здобуття ступеня вищої освіти «магістр»

на тему

тему «СУЧАСНА ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ І СПОРТУ»

Виконав (ла): здобувач вищої освіти
групи **М12-п** денної форми
навчання

спеціальності 014.11 Середня освіта
(Фізична культура)
освітньої програми «Середня освіта.
Фізична культура»

Крамаренко Олександр
Олександрович

Керівник: Проценко А.А
кандидат педагогічних наук, доцент

Рецензент: Олійник М.О.,
кандидат наук з фізичного виховання
і спорту, старший викладач кафедри
фізичної реабілітації, спортивної
медицини, фізичного виховання і
здоров'я Запорізького державного
медико-фармацевтичного
університету

Запоріжжя – 2023 року

АНОТАЦІЯ

до кваліфікаційної (дипломної) роботи освітнього ступеня «магістр»
здобувача вищої освіти спеціальності 014.11 Середня освіта (Фізична
культура)

освітньої програми «Середня освіта. Фізична культура»
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

Крамаренко Олександр Олександрович

тему «СУЧАСНА ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ І СПОРТУ»

Актуальність. Розуміння принципів державної політики у сфері фізичної культури і спорту є одним із найважливіших при підготовці спеціалістів рівня магістр спеціальності фізична культура. Фізично здорова особистість може вільно розвиватись, брати участь у суспільно-політичних процесах, стати на захист Вітчизни.

Об'єкт – суспільні відносини, що пов'язані із забезпеченням державно-правового регулювання, функціонування і розвитку сфери фізичної культури і спорту.

Предмет – державно-правові засади сучасної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Мета – аналіз та характеристика сучасної державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Завдання: 1. Охарактеризувати стан історіографії та проаналізувати понятійно-категорійний апарат з теми; 2. Висвітлити сучасний стан конституційного та міжгалузевого правового регулювання сфери фізичної культури і спорту; 3. Розглянути механізми реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту на рівні центральних та місцевих органів влади, а також громадських організацій.

Методи дослідження: історико-правовий, феноменологічний, системний, антропологічний методи, аналіз, синтез, дедукція та індукція, описовий метод.

Нормативно-правову базу – чинне українське законодавство у сфері фізичної культури і спорту.

Наукова новизна – розкрито державно-правові засади державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Теоретичне та практичне значення. Матеріали роботи можуть бути використані у науково-дослідній роботі, в освітньому процесі при викладанні дисциплін «Права людини і спорт», «Спортивне право» та ін., у профорієнтаційній та просвітницькій роботі.

Апробація. Результати дипломної роботи були оприлюднені на науково-практичних конференціях та круглих столах.

Структура роботи: вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел. Загальний обсяг – 84 сторінки, основний текст – 76 сторінок. Список використаних джерел – 51 найменування.

Ключові слова: громадські організації, державна політика, державно-правове регулювання, законодавча база, спортивне право, фізична культура і спорт, центральні та місцеві органи влади.

Annotation to the qualification (diploma) thesis of the educational degree of "master" of the competitor of higher education, specialty 014.11 Secondary education (Physical training)

educational program "Secondary education. Physical training"

Bohdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University

Oleksandr Kramarenko

topic "THE MODERN STATE POLICY IN THE SPHERE OF PHYSICAL TRAINING AND SPORTS"

Topicality. Understanding of the principles of state policy in the sphere of physical training and sports is one of the most important during preparation of the specialists at the master's level of the specialty of physical training. The physically healthy individual can develop freely, can participate in social and political processes, and can defend the Motherland.

The object is the social relations which are related to the ensuring of of state-legal regulation, functioning and the development of the sphere of physical training and sports.

The subject is the state-legal foundations of the modern policy in the sphere of physical training and sports.

The purpose is the analysis and the characteristics of the modern state policy in the sphere of physical training and sports.

The tasks are 1. To characterize the state of historiography and to analyze the conceptual and categorical apparatus of the topic; 2. To highlight the current state of constitutional and inter-disciplinary legal regulation in the sphere of physical training and sports; 3. To consider the mechanisms of the implementation of state policy in the sphere of physical training and sports at the level of central and local authorities, and also the public organizations.

The methods of the research are historical-legal, phenomenological, systemic, anthropological methods, analysis, synthesis, deduction and induction, descriptive method.

The normative-legal base is the current Ukrainian legislation in the sphere of physical training and sports.

The scientific novelty is the state and legal foundations of the state policy in the sphere of physical training and sports which have been revealed.

The theoretical and practical meaning. The materials of the work can be used in the scientific and research work, in the educational process during the teaching the disciplines "Human rights and sport", "Sports law", etc., in career guidance and educational work.

Approbation. The results of the thesis have been made public at the scientific and practical conferences and the round tables.

The structure of the work consists of the introduction, three sections, the conclusions, the list of the used sources. The total volume is 84 pages; the main text is 76 pages. The list of the used sources is 51 names.

Keywords: public organizations, state policy, state-legal regulation, legislative base, sports law, physical training and sports, central and local authorities.

РЕФЕРАТ

до кваліфікаційної (дипломної) роботи освітнього ступеня «магістр»
здобувача вищої освіти спеціальності 014.11 Середня освіта (Фізична
культура)

освітньої програми «Середня освіта. Фізична культура»
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

Крамаренко Олександр Олександрович

тему «СУЧАСНА ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ
КУЛЬТУРИ І СПОРТУ»

Актуальність теми роботи. Сучасні державно-правові реформи в усіх сферах суспільно-політичного життя України, поглиблення інтеграційних процесів з Європейським Союзом, необхідність врахування міжнародних стандартів вимагають від сучасного суспільства кардинально нового розуміння цінності людини. В Основному Законі України чітко зафіксовано, що «людина її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека є найвищою соціальною цінністю» (ст. 3). Крім того, ст. 49 Конституції відзначає: «Держава дбає про розвиток фізичної культури і спорту». Водночас, останні події нашого сьогодення демонструють, що державно-правова політика у сфері фізичної культури і спорту потребує не лише практичного, а й науково-теоретичного переосмислення.

Всебічне розуміння принципів державної політики у цій сфері є одним із найважливіших при підготовці дійсно фахових спеціалістів рівня магістр спеціальності фізична культура. Окремо, слід акцентувати, що рівень фізичного благополуччя та здоров'я нації відіграють надзвичайно важливу соціально-економічну, захисну та культурну роль для суспільства й держави. Фізично здорова особистість може вільно розвиватись, створювати власну сім'ю, брати участь у суспільно-політичних процесах і за необхідності стати на захист Вітчизни. Актуальність обраної теми також викликана необхідністю удосконалення напрямів сучасної державної політики у сфері фізичної культури і спорту як центрального, так і місцевого рівнів на основі міжнародних та європейських стандартів.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що пов'язані із забезпеченням державно-правового регулювання, функціонування і розвитку сфери фізичної культури і спорту.

Предметом дослідження є державно-правові засади сучасної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Метою дипломної роботи є аналіз та характеристика сучасної державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Для досягнення зазначеної мети здобувачем вищої освіти були визначені наступні науково-теоретичні завдання:

1. Охарактеризувати стан історіографії та проаналізувати понятійно-категорійний апарат державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

2. Висвітлити сучасний стан конституційного та міжгалузевого правового регулювання сфери фізичної культури і спорту в Україні.

3. Розглянути сучасні механізми реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту на рівні центральних та місцевих органів влади, а також участь громадських організацій у цій сфері.

Методи дослідження. В основі дипломної роботи є система загальнофілософських підходів, загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання. Такий підхід допоміг комплексно та всебічно проаналізувати та систематизувати наукову проблему. Зокрема, в тексті наукової роботи були використані наступні методи наукового дослідження:

1. Історико-правовий метод був використаний при аналізі стану сучасної історіографії досліджень державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

2. Завдяки використанню феноменологічного методу було з'ясовано сутність базового понятійно-категорійного апарату у сфері регулювання фізичної культури і спорту.

3. Системний метод дав можливість проаналізувати сучасну нормативно-правову базу, що регулює питання функціонування сфери фізичної культури і спорту в Україні. Завдяки використанню даного методу були розглянуті не лише фундаментальні (загальнодержавні нормативно-правові акти), а правові джерела локального/регіонального характеру.

4. Антропологічний метод дав можливість визначити концептуальну роль держави в регулюванні не лише сфери фізичної культури та спорту в цілому, а й у забезпеченні відповідних прав людини і громадянина зокрема.

5. В дипломній роботі також були використані методи наукового аналізу та синтезу, дедукції та індукції, описовий метод.

Нормативно-правову базу роботи становлять чинні нормативно-правові документи, що характеризують зміст сучасної державної політики у сфері фізичної культури і спорту. В роботі були використані наступні нормативно-правові акти: Конституція України від 28.06.1996 р.; Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» від 19.11.1992 р.; Закон України «Про підтримку олімпійського, параолімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні» від 14.09.2000 р.; Закон України «Про фізичну культуру і спорт» від 24.12.1993 р. та ін.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що в ній ґрунтовно на теоретичному рівні розкрито державно-правові засади сучасної державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

Теоретичне та практичне значення роботи. Основна частина та сформульовані результати дипломної роботи мають перспективу використання у наступних сферах:

1. У науково-дослідній роботі для подальших досліджень сучасних засад державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

2. В освітньому процесі при розробці та викладанні основних та вибіркових освітніх компонентів «Права людини і спорт», «Спортивне право» (перший рівень вищої освіти) та «Організаційно-правові засади професійного спорту» (другий рівень вищої освіти) та ін.

3. У профорієнтаційній та просвітницькій роботі для виховання та підвищення рівня правової свідомості та культури громадян, посадових і службових осіб органів публічної влади у сфері фізичної культури і спорту.

Апробація результатів дослідження. Результати роботи були оприлюднені на науково-практичних конференціях та круглих столах («Діяльність центральних органів влади у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту» (стаття); «Діяльність місцевих органів влади України у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту» (круглий стіл).

Структура роботи обумовлена та визначена об'єктом, предметом, метою та завданнями дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів (кожен з яких має підрозділи), висновків та списку використаних джерел. До роботи також додається анотація та реферат.

Загальний обсяг дослідження становить 84 сторінки, з них основного тексту – 76 сторінок. Список використаних джерел та літератури нараховує 51 найменування.

Важливим аспектом дослідження в дипломній роботі стало є розуміння змісту понять і категорій, що існує на сьогодні у цій сфері. Так, відповідно Закону України «Про фізичну культуру і спорт» від 24.12.1993 р. фізична культура визначається як діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на забезпечення рухової активності людей з метою їх гармонійного, передусім фізичного розвитку та ведення здорового способу життя. Цей же документ визначає наступні напрями фізичної культури: фізичне виховання різних груп населення, масовий спорт та фізкультурно-спортивна реабілітація.

Окремо зазначимо, що Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту від 28.09.2004 р. визначає, наступне: фізична культура як складова загальної культури, суспільними проявами якої є фізичне виховання та масовий спорт, є важливим чинником здорового способу життя, профілактики захворювань, організації змістовного дозвілля, формування гуманістичних цінностей та створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини».

Важливою ознакою фізичної культури є те, що вона інтегрована та функціонує в соціально-культурному середовищі держави як конкретний носій певних цінностей. При цьому більшість сучасних дослідників дотримуються одностайності в тому, що фізична культура є один із основних видів суто людської культури, специфіка якого полягає у тому, що цей вид культури профільований в напрямку, який призводить до оптимізації фізичного стану й розвитку індивіда в єдності з його психічним розвитком на основі раціоналізації та ефективного використання його власної рухової активності в поєднанні з іншими культурними цінностями.

В більшості випадків під терміном «фізична культура» дослідники та практики розуміють процес, спрямований на підготовку людей до життя та праці шляхом виконання фізичних вправ, використання цілющих сил природи, особистої й громадської гігієни та певного раціонального побуту і праці. Крім того, до поняття «галузь фізичної культури» відносять не лише систему вправ, теоретичних знань, але й матеріальну базу фізичної культури та її організаційну систему. Своєрідною специфікою професійної фізичної культури є її прикладний характер.

До технологічної структури фізичної культури кожної особистості включають п'ять основних складових. Серед них: знання та інтелектуальні здібності людини; певний рівень здоров'я, фізичний розвиток та психофізичні можливості кожного конкретного індивіда; мотиваційно-ціннісні орієнтації людини; фізкультурно-спортивна діяльність людини; соціально-духовні цінності особистості.

Наступною важливою науково-практичною категорією є спорт. Згідно сучасного українського законодавства спорт – це діяльність суб'єктів сфери фізичної культури і спорту, спрямована на виявлення та уніфіковане порівняння досягнень людей у фізичній, інтелектуальній та іншій підготовленостях шляхом проведення спортивних змагань та відповідної підготовки до них.

На сьогодні в Україні Закон «Про фізичну культуру і спорт» виділяє наступні напрями спорту:

- професійний спорт – комерційний напрям діяльності у спорті, пов'язаний з підготовкою та проведенням видовищних спортивних заходів на високому організаційному рівні з метою отримання прибутку;
- спорт вищих досягнень – забезпечує залучення спортсменів з резервного спорту шляхом подальшої спеціалізації та індивідуалізації їхнього навчально-тренувального процесу з певного виду спорту для підготовки та участі у спортивних змаганнях всеукраїнського та міжнародного рівнів;
- олімпійський спорт – пов'язаний з організацією та проведенням спортивних змагань з олімпійських видів спорту та підготовкою спортсменів до цих змагань;
- неолімпійський спорт – пов'язаний з організацією та проведенням спортивних змагань з неолімпійських видів спорту та підготовкою спортсменів до цих змагань;
- спорт осіб з інвалідністю – пов'язаний з організацією та проведенням спортивних змагань з видів спорту осіб з інвалідністю та підготовкою спортсменів до цих змагань;
- службово-прикладний та військово-прикладний спорт – пов'язаний з виконанням військовослужбовцями і працівниками Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб своїх службових обов'язків;

➤ дитячо-юнацький спорт – забезпечує залучення дітей для занять певним видом спорту з дитячого спорту для здійснення їх спортивної спеціалізації та забезпечення умов для переходу до резервного спорту;

➤ дитячий спорт – забезпечує ознайомлення дітей з видами спорту та виявлення їх здібностей до подальших занять спортом.

Окремо серед напрямів сучасного спорту виокремлюють резервний спорт і спорт ветеранів.

Слід відзначити, що важливою характерною рисою сучасного правового регулювання сфери фізичної культури і спорту є те, що на законодавчому рівні чітко регламентовано поняття спортсмена у такому вигляді: фізична особа, яка систематично займається певним видом (видами) спорту та бере участь у спортивних змаганнях.

Закон також визначає суб'єктний склад сфери фізичної культури і спорту, що включає:

- спортивні клуби;
- дитячо-юнацькі спортивні школи, що є позашкільними навчальними закладами спортивного профілю;
- спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю в системі загальної середньої освіти або вищі навчальні заклади;
- школи вищої спортивної майстерності;
- центри олімпійської підготовки;
- центри студентського спорту вищих навчальних закладів;
- фізкультурно-оздоровчі заклади;
- центри фізичного здоров'я населення – фізкультурно-оздоровчі заклади (центри, комплекси, клуби тощо);
- центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю – український (центральний) і регіональні;
- колективи фізичної культури – громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості;
- фізкультурно-спортивні товариства – громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості;
- спортивні федерації (асоціації, спілки, об'єднання тощо);
- громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості учнів та студентів;
- громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості ветеранів фізичної культури і спорту;
- Національний олімпійський комітет України;
- суб'єкти параолімпійського і дефлімпійського руху в Україні;
- Спортивний комітет України.

Основна частина дипломної роботи була розкрита у трьох розділах, які були сформовані відповідно меті та завданням дослідження.

Розділ I. Історіографія дослідження та понятійно-категорійний апарат державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

В контексті розділу були розглянуті наступні питання: історіографія дослідження державної політики у сфері фізичної культури і спорту,

охарактеризований понятійно-категорійний апарат сфери фізичної культури і спорту.

Розділ 2. Сучасне державно-правове регулювання сфери фізичної культури і спорту в Україні.

В контексті розділу були розглянуті наступні питання: проаналізована сучасна нормативно-правова база регулювання сфери фізичної культури і спорту в Україні; висвітлено міжгалузеве регулювання сфери фізичної культури і спорту в Україні.

Розділ 3. Сучасні механізми реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

В контексті розділу були розглянуті наступні питання: визначена система центральних органів влади задіяних у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту; охарактеризована діяльність місцевих органів влади України у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту; висвітлена участь громадських організацій у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту.

За результатами дипломного дослідження здобувачем вищої освіти зроблені наступні висновки:

Сфера фізичної культури та спорту у своїй фундаментальній основі має міждисциплінарну природу й сутність. Сама сфера фізичної культури і спорту є предметом дослідження конституційного та муніципального права, науки фізичного виховання і спорту, філософії, політології, теорії права та держави, історії, державного управління, адміністративного права, цивільного права, трудового права та ін. Поняття спортивної діяльності можна розглядати і в нормативному та доктринальному контекстах.

З наукової точки зору, поняття спортивної діяльності не ставало предметом наукових пошуків представників юридичної науки. Під самим терміном «спортивна діяльність» сьогодні варто розуміти активну діяльність людини, спрямовану на вироблення, вдосконалення та підтримання належного фізичного стану та/чи участі у змаганнях із використанням не заборонених форм, засобів та способів відповідно до існуючих профільних стандартів.

На сьогодні спортивні правовідносини – це врегульовані різногалузевими нормами права суспільні відносини, що виникають між різноманітними суб'єктами цього права у процесі організації й безпосереднього проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивної діяльності, здійснення цілеспрямованих фізкультурно-оздоровчих і спортивних заходів змагального характеру та перебувають під охороною держави, а також спеціалізованих недержавних спортивних організацій.

Специфічними ознаки спортивних правовідносин є особливий суб'єктний склад, до якого належать: спортсмени; тренери; фізкультурно-спортивні об'єднання, зокрема товариства, федерації, клуби, спортивні школи. Норми, що регулюють такі правовідносини мають міжгалузевий характер (конституційне, цивільне, кримінальне, трудове, адміністративне, міжнародне право).

Юридичний факт спортивних правовідносин може виникати на основі: норм закону або іншого нормативно-правового акту; адміністративного акту (державна акредитація спортивних клубів); відповідних договорів (надання спортивних послуг тощо).

Державно-правове регулювання політики у сфері фізичної культури і спорту має розвиватися з урахуванням положень Національної доктрини розвитку фізичної культури і спорту. У ній зазначено, що «спорт сприяє досягненню фізичної та духовної досконалості людини, виявленню резервних можливостей організму, формуванню патріотичних почуттів у громадян та позитивному міжнародному іміджу держави». Також утвердження цінностей фізичної культури і спорту сприятиме популяризації здорового у життя, профілактики захворювань, створення умов для всебічного гармонійного розвитку людини тощо.

Закон «Про фізичну культуру і спорт» є динамічним та постійно доповнюється, відповідно викликам часу. До нього внесено понад двадцять змін і доповнень. Конституційні засади державної політики у сфері фізичної культури і спорту, що також включають права на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування, деталізовані у великій кількості галузевих законів і підзаконних нормативно-правових актів України: Основах законодавства України про охорону здоров'я, Цивільному кодексі України, Кримінальному кодексі України, законах України «Про фізичну культуру і спорт» та ін. В більшості з цих нормативно-правових документів згадано про здоровий спосіб життя людини чи нації, а також визначено відповідні гарантії його забезпечення.

На сьогодні питання розвитку фізичної культури та спорту не завжди безпосередньо врегульовано Конституцією, іноді воно закріплюється в контексті права на охорону здоров'я, медичну допомогу, тобто соціальних прав, а в низці випадків у контексті права на освіту, передбачаючи права на фізичне виховання, фізичну культуру, тобто культурних прав людини. Так само різняться повноваження відповідних органів публічної влади у даній сфері, у тому числі закріплені на рівні конституцій чи інших нормативно-правових актів.

Зараз існують такі основні форми державної підтримки професійного спорту як:

1. Організаційно-функціональна форма – кадрова, господарська та ін.;
2. Нормативно-правова форма – нормативно-правові, правозастосовні, контрольні та ін.;
3. Матеріально-фінансова форма – технічна, матеріальна, фінансова.

З метою розвитку відповідних суспільних відносин, підвищення ефективності державного регулювання сфери фізичної культури і спорту доцільним є оновлення існуючої законодавчої бази, уникнення дублювання повноважень різних владних інституцій у даній сфері, розмежування повноважень органів державної влади й місцевого самоврядування, створення дієвих контрольних механізмів з боку громадськості за цільовим використанням відповідних бюджетних ресурсів, створення дієвих умов

реалізації можливостей для активного заняття фізичною культурою і спортом, забезпечення здоров'я людини й нації. Для розв'язання проблем правового регулювання спорту в Україні, його видів, спортивної діяльності, захисту спортивних прав особливо важливе значення відводиться суб'єктам спортивної діяльності як на загальнодержавному, так і регіональному рівнях.

Місцеві органи влади України в процесі реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту, на відміну від вищих органів державної влади та центральних органів виконавчої влади, діють в межах адміністративно-територіальної одиниці. Органами, що здійснюють державну політику у сфері фізичної культури і спорту на місцях, є органи місцевого самоврядування та місцеві державні адміністрації.

Вагому роль серед суб'єктів правовідносин у сфері фізичної культури і спорту відіграють громадські організації, оскільки дієво та результативно забезпечують розвиток даної сфери. Важливим є і те, що суспільні відносини у сфері фізичної культури і спорту стрімко розвиваються, тому об'єктивно існує потреба у постійному оновленні засобів їх регламентації.

При цьому вдосконалення потребує не лише нормативно-правова база, а також відносини саморегулювання, тобто створення й застосування системи корпоративних норм суб'єктами спортивної діяльності. Особливої уваги потребують питання вдосконалення законодавства щодо регулювання професійного спорту.

В цілому ж утвердження державної політики у сфері розвитку фізичної культури і спорту передбачає установлення власних національних завдань, керуючись світовим рівнем устремлень, але враховуючи національні умови.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ І. ІСТОРИОГРАФІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ПОНЯТІЙНО-КАТЕГОРІЙНИЙ АПАРАТ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ	7
1.1. Історіографія дослідження державної політики у сфері фізичної культури і спорту	7
1.2. Понятійно-категорійний апарат сфери фізичної культури і спорту	12
РОЗДІЛ 2. СУЧАСНЕ ДЕРЖАВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УКРАЇНІ	20
2.1. Сучасна нормативно-правова база регулювання сфери фізичної культури і спорту в Україні	20
2.2. Міжгалузеве регулювання сфери фізичної культури і спорту в Україні	27
РОЗДІЛ 3. СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ	47
3.1. Система центральних органів влади задіяних у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту	47
3.2. Діяльність місцевих органів влади України у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту	57
3.3. Участь громадських організацій у реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту	63
ВИСНОВКИ	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	77

Ім'я користувача:
Олександр Непша

ID перевірки:
1015936948

Дата перевірки:
23.11.2023 21:37:51 EET

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
23.11.2023 21:38:33 EET

ID користувача:
100012881

Назва документа: Крамаренко О.О._диплом_фізра_ДФН

Кількість сторінок: 71 Кількість слів: 14940 Кількість символів: 117555 Розмір файлу: 484.00 KB ID файлу: 1015608745

9.22% Схожість

Найбільша схожість: 4.21% з Інтернет-джерелом (<http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/18949/6/dis.pdf>)

9.22% Джерела з Інтернету

983

Сторінка 73

0.09% Джерела з Бібліотеки

1

Сторінка 76

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнено

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнено

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

Модифікації

Виявлено модифікації тексту. Детальна інформація доступна в онлайн-звіті.

Замінені символи

5